

"Aznar està obsessionat

RICARD CUGAT



"Des del punt de vista nacional seria desastrós que el PP es convertís en la segona força política a Catalunya."

Potser moltes persones no saben qui és Joaquim Forn, però de segur que recorden aquelles pancartes que apareixien a totes les cerimònies i competicions olímpiques que es van celebrar a Barcelona l'estiu de 1992 i que reclamaven "Freedom for Catalonia". Doncs Joaquim Forn estava al darrere com a fundador de l'entitat que les va distribuir, Acció Olímpica. Aquest jove de 31 anys té ja a les espatlles una extensa trajectòria com a activista nacionalista. En la seva etapa d'estudiant va ser el president de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC). El seu treball a la societat civil, l'ha combinat també amb el compromís polític, i milita a CDC des de 1982. Aia, en un partit en plena renovació, forma part de la nova generació de joves que està adquirint responsabilitats. És vice-president de la federació de Barcelona de CDC i número dos de la candidatura de CiU al Senat. Malgrat això, és dels qui defensen que els partits no ho solucionen tot.

—Des d'on es pot servir millor la societat, des dels moviments cívics o des dels partits polítics?

—No solament des de la política es pot fer país. És imprescindible l'acció de les entitats. Si les entitats no estiren, els polítics difícilment poden avançar.

—Avui, però, les entitats o el món cívic destaquen per la seva desmobilització.

—Sí. El fet que la gent pugui anar als partits ha fet una mica de mal. S'ha de recuperar l'esperit organitzatiu de la societat civil. Joestic en un partit format per gent que venia d'aquest món. També hi ha gent que s'ha pensat que el país estava totalment normalitzat i que a través dels partits polítics es podien canalitzar i resoldre totes les reivindicacions. La realitat demostra que no és així. La reivindicació i la mobilització nacionalista ha de ser constant.

—Pels nacionalistes, les eleccions que s'acosten es presenten complicades. Sembla que tot el que no estigui entre Felipe i Aznar...

—No. És clar que malgrat el lema del PSC "Aznar o Felipe, tu decideixes", hi ha una tercera via, la via de Catalunya. Des de Catalunya hem de mostrar la nostra diferència a l'hora de votar i demostrar que estem per damunt d'aquesta bipolarització que ens volen imposar.

—Parla de partits nacionalistes en plural. Alguns dirigents de CiU estan dient durant aquesta campanya que votar ERC no serveix de res.

—D'entrada jo no critico mai un altre partit nacionalista. És bo que l'espectre nacionalista sigui com més ampli millor i tothom s'hi pugui

n trencar la convivència"

sentir representat. Ara bé, el que es juga Catalunya en aquestes eleccions és molt important i nosaltres necessitem el suport de tota la gent que se sent nacionalista a Catalunya. No diré mai a un militant d'ERC que no voti ERC, però l'invito a fer una reflexió; si troba bé el nostre programa, que també ens faci costat. Tothom ha de tenir en compte que des del punt de vista nacional seria desastrós que el PP es convertís en la segona força política de Catalunya.

—*De tota manera, només González o Aznar poden governar. Quin dels dos li fa menys gràcia?*

—És evident que qui menys gràcia em fa és l'Aznar que conec ara. Tampoc ens feia gràcia el Felipe de l'any 82. Felipe ens ha fet gràcia des de 1993. L'Aznar que coneixem ara és un Aznar obsessionat per trencar la convivència al nostre país, per crear dues comunitats. És una persona altament irresponsable. L'única esperança que podem tenir és que no guanyi per majoria absoluta i davant la necessitat de compartir amb els vots d'altres grups canviï d'actituds.

—*El darrer govern espanyol tampoc tenia majoria absoluta i malgrat això, CiU ha tingut moltes dificultats per aconseguir una mínima millora del nivell d'autogovern de Catalunya. Amb el PP això encara sembla més difícil.*

—La nostra valoració del període 93-96 no és molt optimista. No hem aconseguit tot el que volfem, però en tot cas hem aconseguit més coses que en el període 82-93. En onze anys no hi ha cap transferència a Catalunya. Al 93 vam aconseguir marcar una inflexió en la política autonòmica del govern socialista. Amb el PP serà determinant de nou la força que tinguem com a CiU. Un PP sense majoria absoluta, necessitarà el suport de CiU.

—*El tindrà?*

—Jo no dic que li'l donem. Però en tot cas, tindrà una altra actitud envers Catalunya.

—*Vostè és candidat al Senat. De què serveix el Senat?*

—Ara realment el Senat serveix de ben poca cosa. Només és una cambra de segona lectura. Nosaltres volem convertir-lo realment en una cambra de representació territorial, amb un pes molt més gran de les comunitats autònomes, on s'hi puguin utilitzar amb normalitat les llengües pròpies i oficials d'aquestes comunitats.

—*Actualment el català s'hi pot utilitzar un cop l'any en una comissió. Li sembla acceptable això?*

—Nosaltres l'any 94 vam votar a favor d'això perquè era un primer pas. Havíem trencat una tradició. Però és evident que no ens aturem aquí

**Joaquim Forn
(Barcelona, 1964)
forma part de la
nova generació
de dirigents en
ascens dins de
CDC. a més de fer
política, Forn és
un destacat
activista
nacionalista dins
el món de la
societat civil. Va
fundar i impulsar
Acció Olímpica,
l'entitat
promotora del
polèmic
"Freedom for
Catalonia". Ara
ocupa un lloc a
les llistes de CiU
al Senat.**

i per això demanem ara que qualsevol senador pugui usar sempre, tant en plenari com en comissió, la llengua del seu territori.

—*En aquesta campanya CiU parla de discriminació fiscal, parla d'eliminar el cafè per a tots, vol parlar en català al Senat. La retirada de Miquel Roca ha fet canviar el discurs?*

—Nosaltres sempre hem lluitat per un finançament just, sempre hem volgut que la llengua catalana estigués al lloc que li correspon. El fons del discurs continua essent el mateix. Potser ha canviat el to. Però el nostre objectiu és el mateix quan hi havia en Miquel Roca que quan hi ha en Joaquim Molins.

—*El resultat d'aquestes eleccions també tindrà conseqüències en la política catalana. Jordi Pujol esperant veure si el PP aconsegueix majoria absoluta per decidir en qui recolza la seva majoria al Parlament de Catalunya. Dels tres socis possibles (PP, PSC, o ERC), quin prefereix?*

—Tenir tres partits disposats a governar amb Convergència és una gran sort. Ens facilita triar. Jo com a nacionalista em sento més a prop d'ERC.

—*Com a vice-president de la Federació de Barcelona de CDC, forma part d'una nova generació de dirigents del partit. Es parla de renovació però darrerament sembla que hi ha una certa desorientació a la cúpula de CDC.*

—Hi ha la voluntat del partit de renovar tant les persones com les idees. Però en pocs mesos ens hem trobat amb unes eleccions municipals, unes autonòmiques, amb la creació d'un nou govern i unes generals. Això vol dir que el ball de noms és inevitable i a vegades costa trobar la persona. Canviar de secretari general, o canviar de secretari d'organització enmig de tot això no és fàcil.

—*Històricament CDC s'ha caracteritzat per no precisar el model final del seu nacionalisme. Això pot ser encara una virtut en el futur o un defecte?*

—Em penso que hem estat bastant clars. Jo sé quin és l'objectiu del nostre partit.

—*Quin és?*

—Sempre hem volgut ser un partit amb voluntat de govern, cosa que ens obliga a fer un missatge per sis milions de persones. No podem fer un missatge per 200 mil persones. L'objectiu final serà el que els catalans vulguin.

—*Al marge de la seva militància a CDC, com a nacionalista quin és el seu objectiu?*

—Que Catalunya pugui decidir lliurement sense interferències de cap mena.

Pere Martí